

HARMONIZÁKY 1N V BÍLÉM POTOCE

REPORTÁŽ

V pondělí 9. září jsme odjeli z libereckého nádraží kolem půl deváté do Bílého Potoka, kde jsme se zúčastnili harmonizačních dnů.

Po příjezdu jsme si rozdělili pokoje a šli do jídelny. Zde jsme se pomocí různých her naučili dokonale jména všech našich spolužáků. Poté přišel na řadu oběd. Po obědě nastal polední klid až do druhé hodiny. Po polední pauze jsme se vydali na louku za chatou. Tady jsme si zahráli například hru na procvičení hlasivek, kdy jsme se měli svolat podle předem domluvených signálů. Tato hra nás všechny moc bavila. Další hra se jmenovala Trojnožka. Při této hře jsme utvořili kruh kolem trojnožky, kterou postavili instruktoři ze tří větviček. U téhle hry jsme se snažili, abychom trojnožku neshodili my, ale někdo jiný. Kdo shodil trojnožku, automaticky vypadl. Hru nám ale zkazil déšť, který nás přinutil se vrátit zpátky do chaty. Program byl nabitý, takže jsme až do večere, a i po ní hráli hry. Skončili jsme až těsně před půl desátou, kdy už byl každý úplně zničený, a tak si stihli všichni jen vyčistit zuby a zapadli do postele. Podle našeho názoru se první den vyvíjel opravdu skvěle.

Ráno nás probudili ve čtvrt na osm písničkami (to bylo docela překvapení). Po budičku následovala povinná ranní rozcvička a výborná snídaně, na které nám rozdali lístečky se jmény našich spolužáků. Naším úkolem bylo zabít našeho spolužáka tím, že mu nenápadně zašeptáme do ucha „hastala vista“. Asi hodinu po snídani jsme se vydali na výlet ke skále Kočičí kameny. Celý výlet měl asi 5 kilometrů. Pod skálou nás rozdělili na šest skupin a řekli nám, že každá skupina musí vytvořit jednu báseň na téma harmonizační dny. Po příchodu jsme měli oběd a opět krátkou pauzu. Po druhé hodině nás instruktoři svolali do jídelny, kde nám vysvětlili další hru, kterou jsme měli hrát. Hra to byla velmi složitá, ale všechny nás bavila nejvíce. Tuto hru jsme hráli asi dvě hodiny a věřte, že běhat dvě hodiny venku není nejjednodušší. Potom jsme odrecitovali své básně a šli na večeři. Po večeři nás instruktoři překvapili, když nás rozdělili do skupin a řekli nám, ať vymyslíme nějakou scénku na základě papírků, které jsme si vylosovali. My si myslíme, že se všem scénky povedly, i když někteří museli i improvizovat a nevěděli až do poslední chvíle co říct. Poté jsme si společně zazpívali a do postele jsme šli s vědomím, že zítra odjedeme domu a už se nic nebude dít.

Ale opak byl pravdou: ve dvě hodiny ráno nás vzbudili s tím, že máme být za patnáct minut venku. Noční hra se ale nepovedla kvůli nesvítícím petrolejovým lampám, a tak jsme se ve tři hodiny zase vrátili do postele. V půl osmé nás naneštěstí opět vzbudili hudbou. Šli jsme na snídani. Po chvilce jsme byli donuceni sbalit si věci a po zbytek času jsme hráli poslední hry a řešili různé organizační věci. Těsně po dvanácté hodině jsme vyrazili na nádraží, odkud nám jel vlak zpátky domů. Když jsme se vrátili do Liberce, bylo nám všem líto, že byly harmonizáky tak krátké.

Myslíme si, že máme úžasný kolektiv.
Proto bychom chtěli ještě jednou poděkovat našim úžasným instruktorům, že
pro nás naplánovali tak skvělý a zábavný program. Doufáme, že se náš
kolektiv nerozdělí a budeme všichni kamarádi až do konce školy a dále.

**Tak takto vypadaly harmonizační dny 1N
a my doufáme, že můžeme mluvit za celou 1N, když říkáme, že byly
harmonizační dny opravdu boží.**

Tomáš Vitvar
Julie Chroustová